

Barraca codi 11166 - BV222

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Carrer de la Conca de Tremp - Urbanització del Mirador
Emplaçament	Al sud de la urbanització, prop de l'encreuament amb el carrer de l'Estrella Polar
Alçada:	277m

Coordenades:

Latitud:	41.39011
Longitud:	1.92551
UTM Est (X):	410168
UTM Nord (Y):	4582621

Classificació

Número de fitxa	08295-218
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La coberta està enderrocada i el portal força tapiat.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0326007DF1802N
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud-est. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. El portal està ple de terra i ara només fa 50 cm d'alçada (pendent de netejar quan acabin les feines). No ha estat restaurada tot i que la coberta està esfondrada. Es troba adossada a un marge i té un contrafort al voltant. Hem pogut trobar la barraca gràcies a la neteja de les franges de protecció de la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

